

Bakgrund

Allmänt känd historia om Kartago och de Puniska krigen

Då scenariot förutsätter viss historisk kunskap är det bra om du som keeper besitter denna. Följande kapitel är till för att orientera dig i tiden och fräscha upp dina kunskaper om Kartago.

Detta är information som spelarna kan få på vilket bibliotek som helst.

1:a puniska kriget 264 - 241 F.kr

2:a puniska kriget 218 - 202 F.kr

3:e puniska kriget 149 - 146 F.kr

Kartagerna var ett semitiskt folk med rötterna från östra medelhavskusten (Libanon). Deras religion krävde bl a barnoffer, var dyster och betungande. Kartagernas samhällssystem var i det närmaste en köpmannaoligarki som var helt beroende av sjöfarten.

Efter det andra kriget mot Rom där Kartagerna tvingades till fullständig underkastelse (skadestånd av förlamande storlek, nästan ett utplånande av kartagernas flotta, avträdelse av alla territorier bortom havet och en politisk press som gav den numidiske konungen Massinissa skydd och möjlighet att driva en aggressiv politik mot Kartago när han så önskade.

I Kartago blev man allt mer upprörd över detta och speciellt Massinissas politik, vilket föranledde en romersk undersökningskommission innehållande bl a Cato d.ä ("För övrigt anser jag att Kartago måste förstöras"). Kommissionen blev överaskad av Kartagos välstånd och romarna kände sig hotade av det dynamiska jordbruk som bedrevs och vars produkter kunde fraktas till Rom på tre dagar.

Det fanns två fraktioner inom Kartagos styre. Den ena ville för att överleva vara vänner med Rom och den andra vill ha ett mycket starkt försvar, för att försvara sig

mot eventuella angrepp. I den maktkamp som rådde i Kartago kom den senare fraktionen att vinna den politiska makten och år 151 F.kr förklarade Kartago krig mot Massinissa. Detta gav Romarna en sk "Casus belli" (orsak till krig) och år 149 landsteg de första romerska arméerna i nordafrika. Kartagos regering begärde omedelbart fred, men de krav på fullständig kapitulation som Rom ställde var för kartagerna oacceptabla. Den romerska arméns framgångar lät sig väntas på tills den unge generalen Scipio Aemilianus tog befälet över de romerska trupperna. Han bestämde sig för att genomföra en total blockad av staden och för att genomföra den lät han bygga en pir tvärs över hamninloppet. Trots att kartagerna grävde en ny kanal till havet blev deras situation nu ohållbar och moralen i staden sjönk snabbt. Slutligen gick Scipio till attack vintern 147 - 146 f.kr.. Efter att ha slagit hål på stadsmuren och sju dagars gatustrider föll Kartagernas inre fästning, Byrsa.

I åtminstone tio dagar brann staden. Till sist jämnades det lilla som ännu stod kvar med marken, och så utspelades den symboliska slutakten: En förbannelse uttalades över platsen och en plog drogs fram genom ruinerna, vartefter plogfåran fylldes med salt som ett tecken på att Kartago skulle förbli ofruktbart för all framtid.

Om sekten i Qumran

De var med största sannolikhet en grupp judar som tillhörde en sekt som kallades Esseér. De var uppdelade i två grupperingar. Den ena gruppen levde ett celibatliv i Qumran. De hade ett strikt religiöst liv där de praktiserade gemensamma heliga måltider under absolut tystnad, renande rituella bad innan måltiden och hårt arbete. Ungefär som våra dagars klosterliv alltså. De ansåg sig vara i landsflykt från Templet i Jerusalem. Någon gång skall de och Messias återkomma och

bygga ett nytt och mycket större tempel än det nuvarade som är besudlat.

När mer än tio av dem samlades på någon plats, skulle alltid någon av dem högläsa ur någon av deras många och urgamla rullar. Allt om deras regler finns nedtecknat i den rulle som har kallats Lärjungarnas Regelbok. Vid tiden för scenariot var den ännu inte släppt för allmänhetens kännedom. Det var mycket svårt att få se en översättning av den. Se Dödahavsrollarna.

Den andra av sektens grupperingen var den större. De bodde som vanligt folk i städerna. Naturligtvis hade även de speciella regler. Några av dessa regler som man känner till var:

1. Förbud mot att döda avfälliga judar. Brott skulle leda till döden under plågor. (Det här är en möjlig översättning. Texten är mycket kryptisk)

2. Förbud mot att, mot deras vilja, tvinga någon att svära en ed.

3. Att överlämna upphittade prylar som ingen gör anspråk på till prästerna.

4. Två pålitliga vittnen krävs vid tvister som rör egendom (Bibeln kräver detta endast vid grövre brott).

5. De skulle ha tio domare som bestod av män i åldern 25-60 år valda bland präster och lekmän.

6. Alla som var besatta av demoniska andar skulle dömas som häxor och trollkarlar.

7. Fick äta gräshoppor om de rostades eller kokades levande, därför att det är vad gräshoppans natur kräver (Johannes döparen åt gräshoppor och honung).

8. Ingen fick svära en ed vid Guds namn (Elohim el Adonai) eftersom det förringade dem.

9. Om en utsänd från Qumran besökte dem, var de tvungna att bjuda på mat och husrum. På så sätt kunde snabba budbärare färdas mycket lätt och snabbt bland dem.

Alla de här reglerna och många fler finns nedtecknade i den sk Damaskusregeln . Den återfanns i en

synagoga i Kairo 1890. Den var vid den här tiden känd och översatt. Se Dödahavsrollarna.

Esseérna verkar ha grundats av en Rättfärdighetens Lärare. Han har många saker gemensamt med den senare Jesus, men levde förmodligen ungefär 200 år före honom. Liksom Jesus gav han utan strid sitt liv för sitt folk. Det står att han mördades av någon kallad Den Ondskefulle Prästen. En person som närmast framstår som en antikrist för dem.

Generellt var Esseérna vädligt renlevande och följde sin stränga tolkning av skrifterna hårt. De var också noga med vilken släkt som fick bli präster, eftersom de sades ha Zadok (ursäkta stavningen), den första store översteprästens, blod i sig.

De hade många tankar kring de yttersta dagarna och de var den första judiska sekten som började formulera tankar kring ett helvete. Det framgår ganska klart att de hade en starkt dualistisk världssyn där det goda var genom sig gott (sekten själva som kallades sig också kallades sig Ljusets Söner) och det onda var mörkrets härskaror (mörkrets söner). Inget mellanting existerade. Andra judar sågs som avfällingar och var också onda/dömnda. De flesta var onda. Speciellt ett folkslag som kryptiskt kallades för Kittim. De var troligtvis romarna, men det kan ha varit några andra. Dessutom ansåg man att de onda var menade att vara onda från början och de goda menade att vara goda.

Sekten hade också en egen kalender och firade inte sina högtider tillsammans med resten av judarna.

De var också den enda kända judiska eller kristna sekten som trodde på TVÅ messias. En erövrare och befriare som skulle fungera ungefär som den vanliga judiska Messias. Sedan trodde de också på en pånyttfödelse av Rättfärdighetens Lärare. Ja, det finns antydningar om att de också trodde på pånyttfödelse, reinkarnation.

De brukade skriva om att de hade det nya förbundet, eller vad vi nu skulle kalla det nya testamentet.

Dödahavsrollarna

Först lite om historien hur de återfanns. En tillsynes helt vanlig dag gick den unge beduinen Muhammed Adh-Dhib runt och vaktade sina getter som vanligt i den heta Judeiska öknen. Han upptäckte helt plötsligt att en av de getter han hade hand om hade smygit sig iväg från de andra getterna. Muhammed förstod att den lilla geten hade gömt sig i någon av de många närbelägna grottorna. Eftersom han var en rationell ung man började han kasta in stenar i grottorna istället för att klättra in i dem alla.

Plötsligt hör han hur istället för det vanliga *pocket*, som uppstår, när en sten landar i en grottan, ett mer mystiskt *klirr*. Stenen har slagit sönder en stor kruka som vilade längs grottväggen. Beduinkillen klättrar in grottan och upptäcker flera lerkrukor och massor av lerskärvor. Han inser att ingen normal människa kan vilja bo här ute i öknen i en så liten grotta med en så svårtillgänglig ingång. Det måste vara demoner. Snabb som en oljad iller tar han sitt pick och pack, puttar iväg resten av sina getter och rusar hem.

Nästa dag har han återfått andan och smyger tillbaka. Den här gången har han med sig en vän. De klättrar försiktigt in i grottan och börjar bryta upp krukorna. Kanske tror de att de skall finna en glömd ökens katt. Det finns inget i krukorna, utom i en. Där finner de några konstiga buntar med ihopvirade läderhudar.

Väl hemma virar de upp dem och ser att det står märkligt kråkfötter på dem. Ingen av vännerna eller deras bekanta förstår texten. Under några veckor får "skräpet" hänga i en påse utanför tältet medan de och deras familjer funderar på vad de skall göra med det. Någon kommer på att det kanske kan vara värdefullt, så de tar med sig det och beger sig till marknaden i Betlehem.

Väl i Betlehem träffar de på den lokale allt i allo handlaren Kando.

Kando är stereotypen för en profitör från mellanöstern. Han går klädd i hög, rund hatt, en lång svart rock och har en borstig mustach och upprättstående ögonbryn. Han handlar delvis med antikviteter, men har även en diversehandel och ett litet skomakeri. Han är arab så inte heller han kan läsa kråkfötterna (som naturligtvis är på hebreiska). Som den driftiga skomakare han är börjar han genast att fundera på hur man bäst kan använda skinnet till sandalremmar, men inser att det är för sprött. Då får han en plan!

Kando plus en kompanjon sticker tillbaka till grottområdet och börjar genomsöka närliggande grottor efter mer saker. Naturligtvis hittar de fler buntar läder, som de nu inser är pergamentsrullar. Kando tar med sig fyra av sina rullar till den Gamla staden i Jerusalem för att visa dem för de visa prästerna i den Syrisk-ortodoxa kyrkan, närmare bestämt S:t Markus Kloster i de armeniska kvarteren. Kando tillhörde den tron och tror att prästerna där kanske kan tolka klottret.

Klostrets överhuvud, ärkebiskop Samuel är en värdnadsfull man som ser nästan kunglig ut i sitt långa vita skägg och golvlånga rock med intrikata broderier. Kando och Samuel slår sina kloka huvuden ihop, men inte heller Samuel kan läsa texten, han tror dock att det är ett gammalt språk som heter Syriac. Hur som helst, han köper dem gärna för den värdiga summan av tjugofyra jordaniska pund (ca 500 kr).

Kando är dock inte mannen som låter sig nöja med den summan. Han har börjat vädra pengar. Han sticker iväg med ytterliggare några pergamentsbitar till en känd turkisk-armenisk antikvitetshandlare, också han boende bland Gamla stadens vindlande gränder. Nästa dag (den 23/11 1947) ringer armeniern till den kända arkeologen vid Hebreiska Universitet E.L. Sutenik. De kommer överens om ett hemligt möte i den övergivna zonen mellan

arabiska Östra Jerusalem och judiska Västra Jerusalem.

Sutenik som är en typisk akademiker med korrekt slips, korrekt mellangrä kostym och tjocka hornbågade glasögon har som den moderna Israelit han är få problem att läsa den urgamla hebreiskan. Sutenik är den förste som har en aning om vad pergamentsbitarna kan vara och han blir mycket upphetsad. Han bestämmer sig för att han måste besöka Kando direkt. Tyvärr bor Kando i Betlehem, vilket vid den här tiden var farligt fiendeland. Det avskräcker dock inte den djärve akademikern. Väl i Kandos affär förstår han vad det är han har fått se - judiska rullar som ingen har läst på minst 2000 år!

Kando är dock mest intresserad av pengar. Snabba pengar. Han säljer snabbt av tre rullar till Sutenik, men behåller resten.

Av en händelse var det samma kväll som staten Israel skapades genom en omröstning i FN. Den 29/11 1947.

Nu är det så att sno antikviteter från en historisk plats är ett brott både i Israel och Jordanien. Kando börjar få lite kalla fötter, så han beslutar sig för att gräva ner resterande pergamentsbitar (några riktigt stora) på sin bakgård. Naturligtvis förstörs de på bara några dagar där.

Tillbaka till Jerusalem. Ärkebiskop Samuel har lite ont om pengar. Kyrkan är fattig. Han funderar på vad han kan sälja. De konstiga, urgamla pergamenten är ett givet objekt. Mot slutet av 48 skriver han ett brev till den kände akademikern E.L. Sutenik (av alla människor) och ber om hans omdömme om pergamenten. Sutenik får låna de fyra rullarna och ser att de är om möjligt ännu mer unika än de han äger. Naturligtvis vill han köpa dem, men ärkebiskopen vill ha mycket pengar och funderar inte ens på att sälja dem till Sutenik.

Professor Sutenik sätter nu igång att översätta vad han har. Tyvärr är det få som tror att det är ett äkta fynd, utan en skicklig förfälsking från medeltiden. Naturligtvis

kan man kol-14-datera dem, men då måste man samtidigt förstöra stora delar av dem och det går ju inte. Efter ett tag kommer man på att man kan testa omslagen som man fann rullarna i. Naturligtvis visar de sig vara just 2000 år gamla och en arkeologisk sensation är ett faktum.

Under tiden har ärkebiskop Samuel räknat ut hur han skall tjäna sina pengar. Han reser till USA med rullarna och visar under mycket trumpetande upp dem på The Library of Congress. Ryktet gör gällande att han hoppas kunna sälja dem för minst en miljon dollar. Naturligtvis är det ingen som har råd med det. Kanske det bara var som man brukar göra affärer i mellanöstern, där köparen förväntas pruta minst hälften, men det fungerade inte i västerlandet.

Efter fem års frustration (1/10 1954), utan att lyckas sälja pergamentsrullarna, beslutar sig Samuel som den goda affärsman han är att sätta in en anonym radannons i Wall Street Journal under rubriken "blandade saker till salu". Den lyder: De fyra Dödahavsrollarna. Bibliska manuskript som dateras till minst 2000 f.kr. är till salu. Det här är den idealiska gåvan till en undervisnings- eller religiös institution från en individ eller grupp. Box F 206.

Av en slump råkar E.L. Suteniks son Yigael Yadin (arkeolog, politiker och militär) vara i Amerika vid den här tidpunkten. Yadin är en riktig combat-arkeolog. Han har flint, trimmad stålmustach och en väldigt auktoritär blick. Inte för inte brukar han kallas för arkeologins De Gaulle. Han får syn på annonsen. Kan det vara de rullar som hans far har nämnt?

Yadin skaffar sig en bank som mellanhand och eftersom han förstår det mellanösternska sättet att göra affärer lyckas han köpa alla fyra rullarna för \$250 000 för Staten Israels räkning.

Några år tillbaka i tiden, 1949, har en veritabel guldrush efter pergamentsbitar satt igång i den Judeiska öknen. Massor av

arkeologer, främst de berömda akademikerna fader Roland de Vaux och Gerlad Harding från Jordanska antikvitetsdepartementet, sätter igång och letar efter så många bitar de kan få tag i. De utfäster dessutom en belöning för fler och tusentals bitar hittas av driftiga beduiner. Dessutom hittas en märklig ihoprullad kopparplåt som långt senare (när man kommer på hur man skall rulla ut den utan att förstöra den) visar sig innehålla en uppräknig på massor av skatter och precisa beskrivningar på hur man hittar dem.

Tyvär är beduinerna inte arkeologiskt skolade, utan de tar helt enkelt bara och grabbar tag i så många bitar de kan bära. De antecknar naturligtvis inte var de har hittat dem. Inte heller är de speciellt noga med hur de förvarar dem. Det händer till och med att beduiner river isär bitar för att kunna få hittelön för fler bitar. Kungen av Jordanien beslutar därför att betala ett enhetspris på 5 dollar per kvadrattum funnen pergament. Det fungerar. Med tiden har uppemot 40 000 pergamentsbitar hittats i enbart en av grotterna.

Palestinas Arkeologiska Museum (numera Rockefeller Museum) sätter i sept -52 samman ett team bestående av åtta internationellt erkända experter. Bland annat John Strugnell och Frank Cross från Harvards teologiska. Eftersom museet löd under Jordanisk lag, uteslöts alla Judiska akademiker. Det började att gå politik i det hela. Dödahavsroll-skandalen var på väg att skapas. För att strö ytterligare på det hela började akademikerna att hålla sina fynd hemliga och inte tillåta i princip någon att titta på sina delar av rullarna. När någon akademiker dog, efterträddes denna av en annan, lika njugg person. Det blev en tradition.

I början av 1950-talet tar det en ny vändning. Fader Roland de Vaux, under överinseende av den Jordanska regeringen, organiserar en stor utgrävning av Qumran-ruinerna. De Vaux är en mycket skicklig arkeolog, förutom en hängiven präst och

dominikanermunk. Sin prästkappa bär han med stor värdighet. Hans skägg är tjockt och buskigt med stänk av grått och det fortsätter ner på bröstet. Han har högt hårfäste och tunna stålågar. Han är en riktig veteran i området och tillhör Katolska kyrkans permanenta närvaro i Det Heliga landet.

Det tar De Vaux sex år att gräva ut ruinerna och det de finner är fantastiskt. Här finns gemensamma bostadskvarter, en matsal, kök, bageri och ett diskrum med hundratals tallrikar fortfarande snyggt staplade. Här finns verkstäder, cisterner och flera badkar som används till judiska rituella bad (föregångaren till dopet) och ett helt fantastiskt akveduktssystem. Platsen får regn bara ett par gånger om året, men har inga problem att klara sig året runt. Han hittar till och med några skrivpulpeter som han tror rullorna skrevs på. Inte konstigt att dominikanern De Vaux blev entusiastisk. Det hela påminde oerhört mycket om ett medeltida kloster.

Andra har iofs tolkat det som alla möjliga saker t ex en romersk villa, ett fort eller till och med ett senaretida kloster.

Vad dödahavsrollarna egentligen är

Som framgår ovan är det en bunt pergamentsrullar och diverse fragmentariska delar av pergament. Vid tiden för scenariot var det ingen som hade en fullständig bild över vad det var man hade funnit. Dels berodde det på att man helt enkelt inte hade hunnit översätta, sortera och kategorisera alla bitarna. Dels berodde det ju också på det ovan nämna hemlighetsmakeriet mellan forskarna. Just på den här punkten har spelarna en stor fördel mot vanliga forskare. Som neutrala forskare med ett gått rykte och som inte vill sprida vidare vad de finner, kan de utan allt för mycket bråk gå att få se i princip alla fynd. En hel del snack kräver det dock.

De olika huvudgrupperingarna av fynd är:

Skrifter ut gamla testamentet, kommentarer till dessa, hymnes, förordningar och lagar, eskatologiska skrifter (om de yttersta dagarna) och till sist en bunt apokryfa och närliggande texter från tiden mellan gamla och nya testamentet. Till den här gruppen hör också en bunt blandade texter vari scenariots ritual nog skulle räknas.

Skrifterna:

Det fins utdrag ur samtliga böcker i Gamla testamentet, utom Esters bok. Sentida kol-14-datering har belagt att samtliga fragment ur den här gruppen kommer från 200-talet f.kr.

Orsaken till att Esters bok saknas kan vara att det är den enda boken i Gamla testamentet där Gud heliga namn Yahweh saknas. Sekten som kopierade de här rullarna ansåg säkert att den därmed inte var helig nog. Att Ester skrevs under en tid av Persisk förföljelse brydde de sig inte om, utan såg bara avsaknaden av Guds namn som en svaghet.

Det man har kunnat utläsa ur rullarna är att texten i böckerna är i princip lika dan som dagens. Vissa stavningsförändringar finns det, men inget annat. Alltså är det bevisat att den delen av bibeln har varit orörd minst i två tusen år.

För karaktärerna kan det gå att få se vissa delar av dessa skrifter. Framför allt kan man få fram att det troligtvis rör sig om alla böcker ur Gamla testamentet och att de är i princip helt lika dagens versioner.

Kommentarerna

Det är kommentarer kring bibletexterna. De centreras mest kring de yttersta dagarna, alltså att de är s.k. eskatologiska skrifter. Texterna är mycket obskyra och svårtolkade. Sekten har helt klart velat dölja många av sina tankegångar. Samtliga översättningar som har gjorts av dem har varierat mycket på i princip var enda rad. Ingen vet med andra ord säkert vad som står här.

Vissa viktiga personer dyker dock upp, bland dessa nämns speciellt Rättfärdighetens lärare, den Ondskefulle Prästen, Lögnernas man och Absaloms hus (en grupp som skulle hjälpt Läraren när han dödades, men teg).

Ett viktigt element i texterna är *Pesher*. Det betyder att Skrifterna inte skall tolkas bokstavligt, utan genom drömmar och gåtor (ungefär som det här scenariot). De innehåller dolda, djupare meningar som enbart de invigda i sektens inre cirkel kan förstå.

Den viktigaste av dessa kommentarer är kommentaren till Habakkuks bok. Habakkuk är en föga känd bok i den judiska bibeln som talar om en närstående dom över det forntida Israelitiska kungadömmet, där det skulle uppslukas av Babylonien. Det skulle bero på judarnas synfulle liv. Han slår fast att det är viktigt att vara trofast på ett personligt plan.

Qumran-kommentaren är å sin sida en apokalyptisk skrift om hela världens undergång. Där ersätts Babylonierna med ett mystiskt folk som kallas Kittim: Troligtvis syftar det på romarna. Kittim skall svärma som gräshoppor över jorden och vara väldigt bra i krig. När man dödar en, skall tio sändas i dess ställe. Enbart de som är Ljusets Söner (Esseérna) skall klara sig.

I vårt scenario är inte Kittim rommare, utan Deep Ones. Habakkuk-kommentaren syftar till att Deep Ones en dag kommer att ta över världen och De Gamla vakna på nytt.

Habakkuk-kommentaren kan man få förklarad hos fader Roland de Vaux.

Hymnerna

Ett gäng av sekten egenförfattade psalmer som inte återfinns någon annan stans. De är inte lika orginella som biblens psalmer, utan smarta omskrivningar av dem. De är helt klart av senare datum. Dessutom innehåller de ett speciellt språk och terminologi som också återfinns i Nya testamentet. Här framgår tydligt att sekten

trodde att de goda var ämnade att vara goda från början och att de onda var dömda att vara onda. De trodde på predestination. Något som inga andra judar trodde på.

Hymnerna var bland originalrullarna som hittades och de borde gå att komma över en redogörelse för dem.

Förordningar och lagarn

Det rör sig om två dokument. Det ena är Lärjungarnas Regelbok och det andra Damaskus regeln.

Lärjungarnas Regelbok är som namnet antyder, en samlig regler för hur sekten i Qumran skulle leva. Det var väldigt hårda regler och minsta försyndelse straffades hårt. Regelboken är mycket ostrukturerad och hoppar mellan ämnena. Det är tydligt att den utarbetats med tiden som sekten har existerat.

Av texten förstår man att de första kristna måste ha varit väldigt inspirerade av Esseérnas regler, eftersom många av de första kristnas regler påminner om sektens.

Fader Roland de Vaux har arbetat med texten och kan redogöra för den.

Damaskusregeln var redan känd från ett fynd i en synagoga i Kairo. Där återfanns den 1890. Texten beskriver hur sekten för en tid drog i landsflykt till Damaskus (eller en plats som Damaskus bara symboliserar som t ex Qumran) ledda av Rättfärdighetens Lärare. Någon som kallas Den Ondskefulle Prästen förföljde dem och dödade till slut Rättfärdighetens Lärare. Texten förklarar hur Esseérna skall leva och hur den kalender de skall följa fungerar. Det är en detaljerad uppsättning regler (se texten om sekten ovan). Man talar om ett nytt förbund. Texten avslutar med att man inte kan lämna sektens rätt, ens till priset av döden.

Damaskusregeln är som sagt var känd och med sina kontakter och lite arbete bör det inte vara några som helst problem för karaktärerna att kunna skaffa sig en sammanfattning nästan var som helst ifrån.

Eskatologiska skrifterna

Qumransekten var fixerade vid tanken på att jorden snart skulle gå under och att Messias'arna snart skulle komma. Först skulle dock en hel del krig utspelas. Hur det skulle utspela sig står beskrivet i Krigsrullen. Esseérna trodde ju på en predestinationerad framtid och man kunde inte undvika kriget, bara förbereda sig.

Kriget skall stå mot Gog och Magogs folk (en ond nation som nämns i GT). Det kommer att vara Ljusets Söner mot Mörkrets. Första delen av kriget kommer att stå mellan församlingen och de hemiska Kittim. I den andra skall de slåss mot Kittim från Egypten. Den sista delen skall vara i 29 år och stå mot Kungen ifrån Norr. Kittims leds av Mörkrets Furste. Det skall vara sex stora slag där vardera sidan skall vinna tre var. Sedan kommer ett sjunde då Gud själv nedstiger och ställer allt tillrätta. Kittim beskrivs noga och det bör inte vara allt för svårt att kunna identifiera dem med vilken hemsk erövrarmakt som helst. Allt från romarna, via nazisterna till Deep Ones.

Krigsrullen förvaltas av Israel och den som vill undersöka mer om den måste konfrontera Yigael Yadin och allt det besvär det innebär.

Den andra av de eskatologiska rullarna kallas Temepelrullen. Den beskriver hur ett nytt och gigantiskt tempel övernaturligt skall byggas i Jerusalem när de onda har besgrats osv. Den ansågs troligen vara ett nytt tillägg till Bibeln av Esseerna.

Av alla de böcker som spelarna kan tänkas undersöka, är den här svårast att komma över. Den förvaras mycket hemligt av de Jordanska myndigheterna. Fader Roland de Vaux kan tipsa om den och redogöra lite kortfattat om den. Inte förrän 1967 lyckas Yigael Yadin köpa den av en hemlig jordansk agent.

Apokryfer och annat

Här återfinns en bunt böcker som inte har platsat i Bibeln, men som ändå anses heliga och väl värda att läsa. Jag går inte så mycket in på dem, bara nämner några

namn som kan nämnas för spelarna; Judits bok, de två Mackabeerböckerna, Tobits bok och Jubile-boken. Karaktärerna känner till dem och vet att det inte är något mystiskt med dem.

Dessutom finns fragment från ca 500 olika rullar. Det mesta är helt otvetydigt, men en del har man fått fram. Bland annat finns fragment från andra, lite konstigare böcker och skrifter. Det är bland annat en bok om Melchizedek som är en person utan far eller mot och som skall ha välsignat Abraham som patriark. Han sägs vara Guds eviga präst och ibland Gud själv. Vi vet att de kristna identifierade Jesus med honom. Han skall vara den Präst-messias som skall återfödas.

Det finns en text om hur man skall välsigna folk, en hur man byter präser vart 6:e år och en hel bunt annat.

Dessutom finns den berömda kopparrullen. Den fanns i en grotta 1952. Den var så oxiderad, så att varje försök att rulla upp den hade inneburit att den omedelbart förstördes. Det tog flera år innan man kom på hur man skulle göra.

Det visade sig att rullen var en lista mycket dyrbara skatter och en noggrann vägbeskrivning till dem. Naturligtvis har man inte hittat några skatter på dessa platser, men ändå.

Rullen kan man inte få titta på och den gode Yiagel Yadin vaktar över den som den hög är. Däremot kan man få den kortfattat beskriven.

Gehenna

Nya testamentets form för hebreiskans ge hinnom, Hinnoms dal, en plats utanför Jerusalem, där man har offrat barn i eld till Molok (2 Kon. 23:10), och där Gud enligt Jer. 7:31, 19:6 skall straffa de ogudaktiga. Sedan skall dalen ha blivit en plats för förbrännin av avskräde. I Nya Testamentet blir ”det brinnande Gehenna” ett namn på helvetet, där de onda hamnar i elden och eventuellt förintas (Matt.5:22, 18:9; NT 81 (helvetets eld)). Detta känner

åtminstone Fader Frank till. Något annat vore otänkbart.

Undersökningkommissionen

Spelarna tillhör Katolska Kyrkans Undersökningskommission. Det är en organisation som består av ungefär hundra hängivna munkar. Dess uppgift är att undersöka och reda ut oegentligheten inom den katolska kyrkan. Kommissionen leds ifrån ett högkvarter i Vatikanen. Den är helt frikopplad från alla religiösa ordnar och församlingar. Den lyder aldrig under en lokal biskop. De enskilda undersökningsledarna svarar enbart inför kommissionens general som lyder direkt under påven. Däremot samarbetar man nära och bra med alla grenar inom kyrkan.

Man kan se organisationen lite som en intern polis. Är det någon präst som försingrar eller begår brott, är det kommissionen som åker dit och vidtar de åtgärder som behövs. Naturligtvis har den ingen rättskipande uppgift. Om det uppkommer att det föreligger något brott, kontaktar man den lokala polisen. Sedan kanske man hjälper dem i deras arbete, men man griper inte eller fängslar folk. Däremot ser man till att allt går rätt till och att inga oskyldiga blir anklagade. Man ser också till att alla som blir drabbade blir ersatta på alla sätt får kyrkans fulla stöd.

Man ingriper däremot om det rör sig om brott mot kyrkans interna regler, som om t ex någon gör felaktig bokföring, en präst får för sig att bli djävulsdyrkare eller en hel församling får en felaktig syn på hur katolicismen fungerar. Då har man rätt att vidta ganska långtgående åtgärder. Det kan vara så enkla saker som att avsätta prästen till att skicka in missionärer som får förklara för församlingen hur sann katolicism är tänkt att fungera.

Förekommer det rent ockulta missförhållanden någonstans skickas också en undersökningsgrupp in. Det kan röra sig om besättningar av onda andar eller en grupp satanister som har i smyg använt

någon av kyrkans lokaler till svarta mässor. Katolska kyrkan erkänner möjligheten till ockulta fenomen som exempelvis besättning. Därför har också kommissionen bland sina medlemmar ett gäng kompetenta exerciser.

Ett av de mer trevliga uppdrag som kommissionen brukar få är att dokumentera under. Det förekommer mycket mygel och övertro kring sådana här saker, men under sker, äkta under. De måste dokumenteras och arkiveras. Är det under som centreras kring en enskild människa, kan det i framtiden kanske bli frågan om en helgonförklaring.

Kommissionen vill till varje pris undvika att förväxlas med en inkquisition. En sådan sammanblandning skulle ställa till mycket skada för hela katolska kyrkan. Av den anledningen håller man en mycket låg profil. Det är dessutom lättare att verka om man kan verka i det tysta.

Rent praktiskt arbetar man så, att man är organiserade i undersökningsgrupper. Varje grupper har sin specialitet. Det finns revisorsgrupper, kriminalgrupper, teologiska specialister, missionärer och sådana som Er grupp vilken är en kombinationsgrupp som är bra på religiöst färgade ockulta mord.

Världspolitiska händelser under 1960 talet fram till 1967 och Sexdagarskriget

Denna del av scenariot är till för att sätt in dig och spelarna i tidsandan / linjen. Världen såg inte ut som den gör idag och det är viktigt för scenariot att det framgår. Hotet om kärnvapenkrig och jordens undergång är på riktigt. Därför kan du kanske fråga spelarna om de känner till det tidevarv som de skall spela i. Gör de inte det, upplys dem!

1963

Mordet på JFK

1964

1:e partisekreterare Chrustjov ersätts av den mer konservative Breznev i Sovjetunion
Inbördeskrig i Kongo, allmänt kaos i Afrika
Militärjunta i Brasilien tar makten.

1965

USA bombar Nordvietnam och ökar sin militära närvaro
Krig i Indien om Kashmirprovinsen (Indien / Pakistan)
Amerikansk intervention i Dominikanska republiken

1966

Frankrike går ur NATO
Kulturrevolution i Kina

1967 Juni

Sexdagars kriget
Inbördeskrig i Nigeria
Raskravaller i USA "Den heta sommaren"
Kina detonerar sin första H-bomb
Militärjunta i Grekland störtar Papandreou regimen

Allmänna stämningar i världen:

Kalla kriget (kärnvapen hotet / den röda faran)

Vietnamkriget (fredsrörelse / anti - imperialism)

Sex dagars kriget

I arabvärlden fanns det en terrorgrupp vars mål var att nå en väpnad konflikt mellan arabvärlden och Israel med hjälp av terrorism. Gruppen bildades på slutet av femtioalet och kom att spela en avgörande roll för konfliktens upptrappning och utbrytande. Gruppen hette: Harakat - Tahrir - Falastin (kallades i allmänt tal för FATAH). Gruppen var Arafats terrororganisation.. Gruppen fanns över hela världen.

Förspel

I Februari 1966 ägde en statskupp rum i Syrien och Salah Jadid kom till makten. Han var en övertygad och fanatisk muslim. Detta föranledde Israel att postera ut trupper vid gränsen mot Syrien och uppfattades av arabvärlden som en oerhörd provokation. FATAH drar nytta av detta och börjar opera från Syrien in i Israel. De terrordåd som genomförs medför att Israelerna börjar kräva hämnd och en rad hämndaktioner genomförs av Israelisk militär in i Syrien. Detta spär ytterligare på det spända läget. Israel varnas av bl a Ryssland för att fortsätta med sina hämndaktioner, men då FATAH trappar upp sin terrordåd spårar det hela ur och Israels premiärminister Levi Eshkol kräver att det skall upphöra, annars skall Israelisk militär slå tillbaka på allvar. Detta föranleder den Egyptiske presidenten Nasser att mobilisera sin nations styrkor och de FN posteringar som finns i området överges och tas över av egyptisk militär. Eshkol kräver att de skall dra sig tillbaka. FN:s generalsekreterare U. Thant agerar mycket blekt i frågan och egyptierna vägrar att dra sig tillbaka. När Tiransundet sedan stängs så ses det som en krigsförklaring och efter en rad möten utan resultat bryter fullt krig ut på måndagen den 5 juni 1967.